

Underbilag 3

(med Bilag a., b. og c.)

Ad Spørgsmaal VIII. og XI. i Udvalgets Skrivelse til Indenrigsministeriet af 8. November 1921.

Arbejdsløshedsinspektoratet.

Afskrift.

København, den 10. November 1921.

Det høje Ministerium har til Brug for det til Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. nedsatte Folketingsudvalg pr. Telefon udbedt sig Oplysning herfra angaaende nedennævnte Punkter:

- 1) Fra hvilke Fag eller Brancher er der rejst Ønske om Anerkendelse af en lokal Arbejdsløshedskasse for København?
- 2) Hvilken Praksis har Arbejdsløshedskasserne og Tilsynet (herunder Nævnet) fulgt ved Afgørelsen af, om der forelaa fyldestgørende Grund til Pladsratræden eller Vægning ved at gaa i Arbejde, naar den paastaaede Grund har været for lav Arbejdsløsheds?
- 3) Hvilke Beløb for hvert af Aarene i Tiden 1909—10 til 1920—21 vilde Arbejdsløshedskasserne faa i Kommunitilskud, naar dette beregnes
 - a) som $\frac{1}{3}$ af Medlemsbidraget,
 - b) som $\frac{1}{5}$ af den udbetalte Understøttelse.

Saaledes foranlediget skal man tillade sig at bemærke følgende:

Til 1): Af Inspektoratets Arkiv fremgaar, at indgaaede Andragender om Anerkendelse af en Arbejdsløshedskasse er afvist herfra under Hensyn til, at den paagældende Kasse kun omfattede København, i følgende Tilfælde:

- a) I 1917 rejste Ovnsætternes Fagforening (omfattende under 20 Medlemmer) Spørgsmaalet om Oprettelse af en selvstændig anerkendt Arbejdsløshedskasse for dens Medlemmer.
- b) I 1918 søgte Gas- og Vandarbejdernes Fagforening af 1875, omfattende 65 Medlemmer, Anerkendelse af Foreningens Arbejdsløshedskasse.
- c) I 1918 rejste Vinduespolerernes Fagforening af 1916 (uangivet Medlemstal) ligeledes Spørgsmaal om at faa en selvstændig Arbejdsløshedskasse anerkendt.

Om der herudover skulde have foreligget mundtlige Henvendelser om Anerkendelse, der er blevet afvist under Henviisning til, at den paagældende Kasse kun omfattede København, tør man ikke udtale sig om, man har her i Inspektoratet ikke Erindring om noget bestemt Tilfælde af Afvisning paa saadant Grundlag udover de overfor Dansk Transportarbejder-Forbund og de københavnske Murere foreliggende. Transportarbejderne blev slettet af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, fordi de nægtede at følge de af Indenrigsministeriet fastsatte Kontrolregler. Murerne udmeldte sig af Murerfagets Arbejdsløshedskasse, fordi de følte deres Bevægfrihed til Oparbejdelse af Lønningerne hemmede af Kassens Hovedledelse og Inspektoratet. Begge Grupper ønskede da paa et vist senere Tidspunkt paa ny at komme ind under den anerkendte Arbejdsløshedsforsikring, men afvistest paa det Grundlag, at en Arbejdsløshedskasse alene for København ikke kunne anerkendes.